

BR WILLIBALD CEELEN

geboren te Beek en Donk op 11 juni 1926
overleden te Dongen
op 18 februari 2004

Een medebroeder zei onlangs, terugdenkend aan onze Br. Willibald, "Als ik hem met een paar woorden zou moeten schetsen, dan zou ik zeggen : hij was trouw, dienstbaar en dankbaar :

- trouw aan zijn roeping tot religieus,
- dienstbaar, zonder enige opsmuk, voor alle medemensen,
- dankbaar voor wat hij aan goeds van anderen mocht ervaren."

Theo Ceelen groeide op in het Brabantse Beek en Donk. Hij werd, tezamen met acht broers en zussen, grootgebracht in een vroom katholiek gezin. Geen wonder dat Theo al jong voelde dat hij wel neiging had om kloosterling te worden. We zien hem dan ook op jeugdige leeftijd vertrekken naar het juvenaat van de Broeders van Dongen. Op 8 september 1942 begon hij aan het noviciaat en hij kreeg toen de kloosternaam Willibald, de naam waarmee hij in heel zijn verdere leven zou worden aangesproken. Twee jaar later sprak hij zijn eerste gelofte uit en werd daarmee lid van onze congregatie.

Zijn eerste "buitenhuus" was het St. Jozefhuus in 's-Hertogenbosch, waar de keuken zijn domein werd. Het bleek al spoedig dat Willibald aanleg had voor dat beroep en hij is dan ook zijn hele leven kok gebleven, na Den Bosch in Dongen, Geldrop, Delft en Valkenswaard. Na nog een korte periode in Nijmegen, kwam Willibald terug in Valkenswaard, waar hij verder tot aan zijn ziekte zou blijven wonen. We schrijven dan 1961.

Het leven in Valkenswaard beviel Br. Willibald uitstekend. Behalve in de keuken was hij ook vaak te vinden in de tuin, waar hij zijn tweede hobby ontwikkelde : tuinieren. Daarnaast kon hij goed overweg met de Valkenswaardse bevolking. In zijn vrije tijd begon hij mensen te bezoeken die hij zomaar ontmoette, ergens onderweg. Toen, vanwege onderbezetting, ook het klooster aan de Dommelseweg opgeheven moest worden, besloten twee broeders toch in Valkenswaard een "doorstart" te proberen: Br. Ton Coppens en Br. Willibald Ceelen. Br. Willibald bleef doen wat hij altijd al gedaan had : thuis het potje koken en verder zich verdienstelijk maken zoveel en waar hij maar kon. Hij bezocht veel oude en zieke mensen in het verzorgingshuis Kempenhof en "kosterde" in de Nicolaaskerk te Valkenswaard, in de Martinuskerk te Dommelen en in de kapel van Kempenhof. Veel tijd ook bracht hij door in de kelder van het Carolusziekenhuis waar hij de kledinginzameling organiseerde voor de stichting "Mensen in Nood".

Men zou kunnen zeggen : Willibald ging weldoende rond! Tot ... volkomen onverwacht, Willibald ontdekte dat er lichamelijk met hem iets niet in orde was. Het duurde echter nog een hele poos voordat hij met de huisdokter in aanraking kwam en toen bleek dat het eigenlijk al te laat was. Hij werd doorgestuurd naar het ziekenhuis in Eindhoven, waar men alleen maar kon vaststellen dat zijn kwaal ongeneeslijk was. Dit was een onverwachte en zware klap voor Br. Willibald die eigenlijk nog jarenlang had willen doorgaan met het leven dat hem daar in Valkenswaard zo goed beviel. Willibald had er dan ook heel wat moeite mee om te kunnen accepteren dat het einde van zijn leven in zicht was. Slechts heel langzaam groeide in hem een gevoel van berusting en van overgave aan de beschikking van Hem die toch steeds het goede met ons voorheeft. Voor de verzorging en verpleging tijdens zijn laatste aardse dagen werd Br. Willibald overgebracht naar de ziekenafdeling van broederhuis Glorieux in Dongen. Op 18 februari ontving hij daar het sacrament van de zieken en op de avond van dezelfde dag is hij vredig en voorgoed ingeslapen. Op zondag 22 februari werd Br. Willibald herdacht tijdens de eucharistieviering in de St. Nicolaaskerk te Valkenswaard. De volgende dag : maandag 23 februari vond in het broederhuis Glorieux de uitvaartviering plaats die werd voorgedaan door

Deken Schaar uit Valkenswaard. Na de dienst begeleidde een grote groep broeders, familieleden, vrienden en kennissen Br. Willibald naar zijn laatste rustplaats op het klooster-kerkhof in Dongen.

Moge hij rusten in vrede.